

Poulsaard (FP):

»Mener ministeren, at det er en rimelig retstilstand, at et af fremskridtspartiets amtsrådsmedlemmer, der var sagsøger i en privat straffesag mod et andet amtsrådsmedlem, ikke får tilkendt sagsomkostninger til trods for, at tiltaltes sigtelse om, at sagsøgeren i et amtsrådsmøde havde løjet, blev kendt ubeføjet?«

Svar (3/2 86):

Justitsministeren (Ninn-Hansen):

Jeg er ikke bekendt med den konkrete sag, der omtales i spørgsmålet, og jeg finder i øvrigt af principielle grunde ikke at burde udtale mig om domstolens afgørelse i konkrete sager.

Generelt kan jeg oplyse, at bestemmelserne om sagsomkostninger i borgerlige retssager, herunder i private straffesager, findes i retsplejelovens kapitel 30. Det er herefter retten, der i det enkelte tilfælde tager stilling til, i hvilket omfang en part skal betale sagsomkostninger, herunder om der er grundlag for at fravige hovedreglen om, at den tabende part skal betale modpartens omkostninger ved sagen.

Rimeligheden af en sådan retstilstand finder jeg ikke grundlag for at drage i tvivl.

Spm. nr. S 595

Til indenrigsministeren (23/1 86) af:

Karen Højte Jensen (KF):

»Finder ministeren på baggrund af en undersøgelse foretaget af lægevagtslæger i Sundby-Christianshavn-distriktet i København, at der er behov for en øget indsats til forebyggelse af overforbrug af vagtlægeydelser?«

Begrundelse

I en artikel i Månedsskrift for Praktisk Lægegerning (december 1985) redegøres der for en undersøgelse af forbruget af vagtlægeydelser ved Københavns kommunes lægevagt (Sundby-Christianshavn-distriktet), som er gennemført af lægerne Niels Fabricius-Bjerre og Erik Fehmerling.

Det fremgår af artiklen, at omkring 14 pct. af alle opkald til lægevagten kommer fra folk, der ikke har et reelt behov for akut læ-

gehjælp. Det anføres endvidere, at gruppen af overforbrugere af lægehjælp er kommet helt skævt ind i behandlingssystemet, og at der for den pågældende gruppe er tale om komplicerede sociale, psykiske og medicinske problemer, som ikke kan løses af en vagtlæge.

I artiklen påpeges det tillige, at en kvalificeret visitation og en bedre udbygget kommunikation mellem vagtlæger og praktiserende læger for lægevagten ville kunne løse problemet.

Endelig nævnes det i artiklen, at der er behov for øget oplysning af patienterne om basale hverdagssygdomme.

Svar (6/2 86):

Indenrigsministeren (Britta Schall Holberg):

Der er i de seneste år gjort en betydelig indsats fra sygesikringens side for at modvirke et overforbrug af vagtlægeydelser.

Indsatsen har bl.a. bestået i information af borgerne om, hvordan man som patient bedst muligt bruger den praktiserende læge, herunder også om brug af lægevagtydelser.

Som led i denne løbende information af befolkningen er der i det nummer af Helse, som udkom den 1. februar 1986, et tillæg med oplysninger om brug af sundhedsvæsenets ydelser, som er udarbejdet af sygesikringens forhandlingsudvalg. Herudover er der flere amtskommuner, som i tilknytning til den generelle information giver mere detaljerede oplysninger om forholdene i den enkelte amtskommune. Københavns sundhedsdirektorat forbereder en tilsvarende information.

I den artikel, som der henvises til i begrundelsen for spørgsmålet, nævnes en bedre lægelig visitation som et af midlerne til forebyggelse af overforbrug. Det er jeg enig i.

Jeg kan i denne forbindelse oplyse, at der ved fornyelsen af landoverenskomsten om almen lægegerning i begyndelsen af 1984 blev aftalt en honorering for en lægelig visitation i vagtordninger, der omfatter mellem 18.000 og 48.000 sikrede. Formålet hermed var bl.a. at modvirke unødvendige vagtlægebesej.

Jeg mener, at den nævnte undersøgelse af forbruget af lægevagtslæger viser, at der er behov for denne indsats til forebyggelse af overforbrug af lægevagtslægehjælp.